

Вѣстѣ *м. дл. възвѣщаю:* Тамъ истия и лѣй Марица Срѣбро-
пѣнна-тѣ е водица, Врядъ за драгость цвѣтъ цвѣти, Рай-блаженство
намъ вѣсти. *Л. Д. 1875 р. 120.*

Вѣтка *с. ж. вѣтка. Вѣтче* *ум.:* На место израсте дре'о ки-
паро'о Со коренъ фатило земя Каравлашка, Со ветка фатило широка
на'ня. *М. 165. Девойче оре'о'о ветче, босилько'о кивче! ib. 308.*

Ветрънъ *имя соб. юрѣ. Л. Д. 1876 стр. 132.*

Вѣтрѣж *м. дл. ср. знач. испаряюсь:* Пласть-тѣ отъ мокрота
възъ лице-то на мясо-то пропуца въздуха и допуца на водѣ-тѣ да
вѣтрѣе, нъ не оставя мясо-то да шюине та да земе да гные. *Л. Д.
1869 р. 213. Друзи искарватъ электричество-то отъ вѣтрение-то на
водѣ-тѣ по земно-то лице. ib. 81.*

Ветрило *с. с. 1) вѣтеръ:* Една подобна като на ветрило система
отъ распрѣзнати била (бѣло). *Л. Д. 1874 р. 229. 2) парусъ:* Видѣхъ
на далѣко единъ малѣкъ корабль съ распрострѣни вѣтрила. *Х. I
161. И тѣй нагласихъ ладѣчето колкото бѣ възможно по-добрѣ; ту-
рихъ му мачтѣ и вѣтрило. РС. 81. Триста гемни минаха, Съ триста
мн бѣли вѣтрила, Най—напредъ Стоянъ вѣрвѣше,—Черно му бѣше
вѣтрило. 3. 142.*

Вѣтровита *эпит. самовилы:* Куледу Богу молба да са мола,
Да си прати вятрувита Самувила. *Вв. 6.*

Вѣтрушка *(ср. вихрушка) с. ж. буря:* Свиха сѣ, Стойно, зави-
ха Две силни вилни ветрушки *М. 20. Много страшната тая вѣтруш-
ка държа шесть дена, и завлечи кораба далечъ отъ пѣтя му РА. 15.*

Ветърливъ *пр. вѣтряный (о времени):* Последни-те дни отъ
Марта сѣ викаетъ бабини дни, кои обикновено сетъ студени и ветар-
ливи. *М. р. 523.*

Вѣтърничавъ *пр. вѣтрный (о человекѣ):* Духъ-тѣ на дѣтца-
та ламти камъ чюдны, смѣшны, вѣтърничавы и пакостливы работы.
*Л. Д. 1876 р. 96. Измѣнява ся, като прѣзъ Марта врѣмя-то. Казватъ
за вѣтарничавы-тѣ и непостоянны-тѣ люде. Ч. 165. Да та пазѣ господъ
отъ неразбранъ човѣкъ и отъ вѣтарничева жена. 3. 99. Ср. сл. врьт-
лицѣ.*

Вѣтъръ *с. м. Вѣтрие* *с. с. Вѣт(е)рушка* *(см. выше) Вѣ-
трище* *с. с. вихрь, атмосферическій демонъ, вѣтеръ Вѣтрецъ* *ум.*
Вѣтрове *мн. 1) вѣтеръ:* Задули са ду гулями вятрове... Пу вят-
рова са изляли ду тямни магли., Чи ни са вятрова и магли, Амъ са
ду юди и самовили. *D. S. 9, 1. 3. 19—20. Духна ке вѣтрец, полюли*